

Kjære menighet.

Det er 10 år siden hendelsene 22. juli 2011 som er den mest omfattende voldshandling i Norge i fredstid og den rystet hele nasjonen. Åtte mennesker ble drept som følge av bombeeksplosjonen i regjeringkvartalet og 69 i massedrapet på Utøya. I tillegg ble mange mennesker skadet både fysisk og psykisk. Alle pårørende er påført lidelser som de alltid må leve med.

Det var en norsk mann som bombet regjeringkvartalet og drepte ungdom på Utøya. Hans motiver var politiske. Det var et angrep på verdier som deles av det norske folk. Det var et angrep på AUF og Arbeiderpartiet. Sorgen ble delt av hele folket.

Denne voldshandlingen har vi blitt videre kjent med gjennom media, rettsaken, flere filmer og bøker og siste tiden har tidsvitner skildret sine grufulle opplevelser av terroren – både fra 22. juli og tiden etter.

I Nordreisa har vi ingen direkte berørte, men likevel er vi alle berørt. Vi har alle et ansvar for å bekjempe hat og konspirasjonsteorier. Vi må ta det ansvaret sammen. Solidaritet og troen på likeverd står sterkt i Norge. Det er livsfarlig hvis ekstreme holdninger og tankegods blir greit.

Det var kun en gjerningsmann som sto bak terroren den 22. juli 2011, men holdningene hans deles dessverre av flere. Ekstreme ytringer og trusler om vold skal aldri godtas.

Ord er kraftfulle og kan påvirke. Ord blir til handlinger. Derfor er vi nødt til å prate om det og det som skjedde 10 år siden. Det må aldri skje igjen. Det skylder vi dem som døde og de som måtte løpe for livet.

Minnemarkeringen i dag er for å minnes de døde. Hver og en av dem som er gått bort er en tragedie. Minnemarkeringen er for å vise alle overlevende at dere ikke er alene. Minnemarkeringen er for å forsterke håpet. Men det er dagene etter i dag som blir viktige. Vi blir ikke ferdige med 22. juli i dag. Vi skal aldri glemme. 22. juli skal vi snakke om – hvorfor massakren skjedde og hva vi som samfunn må gjøre for at det ikke skal skje igjen.

Vi skal fylles med håp i troen på at vi kan stanse fremveksten av rasisme, radikalisering og høyreekstremisme. Vi skal rette blikket fremover med tro på våre grunnleggende verdier - og håp om at anstendighet og respekt preger fremtidig dialog og ytringsfrihet.

Takk til hele det norske folket som møter hat med kjærlighet. Svaret på vold er enda mer demokrati. Enda mer humanitet, men aldri naivitet. Det er den kollektive empatien som bærer demokratiet – og den kampen varer livet ut. Empati og ytringsfrihet bør gå hånd i hånd. Det er lov å være uenig, men aldri med sjikane, trusler og vold.

Aldri tie, aldri glemme.